

Άγιος Μάξιμος ο ακραιφνής Ομολογητής της πίστεως (Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής (21 Ιανουαρίου)

Ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής γεννήθηκε το 580 μ.Χ στην Κωνσταντινούπολη και καταγόταν από σπουδαία οικογένεια. Έκανε λαμπρές σπουδές ιδιαίτερα στη φιλοσοφία. Ο αυτοκράτορας Ηράκλειος (610-641 μ.Χ.) τον πήρε ως αρχιγραμματέα του αναγνωρίζοντας την αξία και τις αρετές του. Παρέμεινε στη θέση αυτή για τρία μόνο χρόνια και το 614 μ.Χ. εγκατέλειψε τον κόσμο για να μονάσει στη Μονή της Θεοτόκου στη Χρυσούπολη, που βρισκόταν κοντά στην Κωνσταντινούπολη, της οποίας διετέλεσε και ηγούμενος. Πέρασε δώδεκα χρόνια στην ησυχία και μετά, με τον μαθητή του Αναστάσιο, ο οποίος τον ακολούθησε σε όλη του τη ζωή, εγκαταστάθηκε στο μονύδριο του Αγίου Γεωργίου στην Κύζικο. Εδώ γράφει τα πρώτα ασκητικά έργα του που αναφέρονται στον αγώνα κατά των παθών, την προσευχή, την απάθεια και την αγάπη.

Η περσική απειλή κατά της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, τον έκανε να μετακινηθεί με τους μαθητές του νοτιότερα, στην Κύζικο. Λόγω συνέχισεως των περσικών επιδρομών ο Άγιος υποχρεώνεται να φύγει, το 626 μ.Χ., και να μεταβεί στην Κρήτη

και στη συνέχεια στην Αφρική. Στην Καρχηδόνα εμφανίζεται το έτος 632 μ.Χ. και γνωρίζει τον Άγιο Σωφρόνιο, φυγάδα από την Παλαιστίνη, γνώστη της μοναχικής παράδοσης και ονομαστό θεολόγο, στον οποίο και υποτάχθηκε για πνευματική καθοδήγηση. Έμεινε μαζί του στην Μονή του Ευκρατά.

Ο Άγιος Μάξιμος ακολούθησε τον Άγιο Σωφρόνιο στους αγώνες του κατά της αιρέσεως του Μονοενεργητισμού, που ήταν μια παραλλαγή του Μονοφυσιτισμού και Μονοθελητισμού. Ο Χριστός δεν έχει δύο φύσεις, θεία και ανθρώπινη, αλλά μία αφού η θεία απορρόφησε την ανθρώπινη (Μονοφυσιτισμός). Άρα έχει μόνο μία θέληση, τη θεία (Μονοθελητισμός) και μία ενέργεια, τη θεία (Μονοενεργητισμός). Ο Άγιος Μάξιμος συμμετείχε στη Σύνοδο του Λατερανού, η οποία συγκλήθηκε το έτος 649 μ.Χ. επί Πάπα Ρώμης Μαρτίνου Α', η οποία καταδίκασε το Μονοθελητισμό και διατύπωσε την Ορθόδοξη διδασκαλία, κατά την οποία ο Χριστός έχει δύο θελήσεις, τη θεία και την ανθρώπινη, ως Θεάνθρωπος. Στην ίδια Σύνοδο αποδοκιμάστηκε διάταγμα του τότε αυτοκράτορα Κώνσταντος, με το οποίο δεν επιτρεπόταν η συζήτηση περί Μονοθελητισμού.

Ο αυτοκράτορας Κώνστας (641-668 μ.Χ.) διέταξε τη σύλληψη του Αγίου από τον έξαρχο και βασιλικό επίτροπο της Ιταλίας Θεοδόσιο και οδηγήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Μετά τον εξόρισε το 655 μ.Χ. στη Βιζύη της Θράκης, και στη συνέχεια στην πόλη Πέρβερη. Μετά από έξι χρόνια ανακλήθηκε και πάλι στην Κωνσταντινούπολη, για μια προσπάθεια προσεταιρισμού του. Ο Άγιος αρνήθηκε. Αναθεματίσθηκε, κακοποιήθηκε και διαπομπεύθηκε μαζί με τους μαθητές του αφού του έκοψαν τη γλώσσα και το δεξί του χέρι. Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης γράφει ότι : «Λέγεται δε, μετά την εκτομήν, άυθις υπό Θεού παραδόξως αποκαταστήναι την γλώτταν και τρανώς φθέγγεσθαι, μέχρις αν εν βίω υπήρχε».

Μετά από αυτά εξορίστηκε σε φρούριο στη Αλανία του Καυκάσου, στο φρούριο Σχίμαρις όπου υπέκυψε στις ταλαιπωρίες και τα γηρατειά δύο μήνες αργότερα και κοιμήθηκε οσιακά στις 13 Αυγούστου του έτους 662 μ.Χ. σε ηλικία ογδόντα δύο ετών.

Το τίμιο λείψανό του ενταφιάστηκε στη μονή του Αγίου Αρσενίου, στη χώρα των Λαζών. Πάνω από τον τάφο του έβγαινε φως κάθε νύκτα από τρεις πυρσούς και φώτιζε την περιοχή, γεγονός που βεβαίωνε την αγιότητά του. Το λείψανο του δεξιού του χεριού τιμάται στην Μονή του Αγίου Παύλου στο Άγιον Όρος. Η Ανακομιδή και μετάθεση του Λειψάνου του Οσίου Μάξιμου του Ομολογητή εορτάζεται στις 13 Αυγούστου, ενώ η μνήμη του επαναλαμβάνεται στις 20 Σεπτεμβρίου.

Αν και απλός μοναχός για εικοσιπέντε τουλάχιστον χρόνια ήταν ο κύριος

εκφραστής της ορθόδοξης πίστης. Ο μεγάλος αυτός άγιος της Εκκλησίας φέρει τον τίτλο του Ομολογητή γιατί όταν ομολογούσε τις δύο θελήσεις του Χριστού δεν υπήρχε κανείς επί της γης για να εκφράσει την πίστη του μαζί του. Τον καιρό της αντίστασης, στη φυλακή και στην εξορία, «η τύχη της Χριστολογίας εξαρτήθηκε από την άκαμπτη σταθερότητα ενός ανθρώπου μονάχα».